

ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!
 ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!
 சோலை மலரே! சுவர்ணத் தின் வார்ப்படமே!
 காலஇளஞ் சரியனைக் காட்டும் பளிங்குருவே!
 வண்மை உயர்வு மனிதர் நலமெல்லாம்
 பெண்மையினால் உண்டென்று பசேவந்த பெண்ணழகே!
 நாய் என்று பெண்ணை நவில வார்த்துக் கும் இப்புவிக்குத்
 தாய் என்று காட்டத் தமிழர்க்கு வாய்த்தவளே!
 வண்ணமுகத்தில் நீ லம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்
 கண்கள் உறங்கு! கனியே உறங்கிடுவாய்!
 அன்னத்தின் தவி அனிச்ச மலரெடுத்துச்
 சின்ன உடலாகச் சித்தரித்த மெல்லியலே!
 மின்னல் ஒளியே, விலமைதியா ரத்தினமே!
 கன்னல் பிழிந்து கலந்த கனிச்சாறே!
 மட்டத் தனத்தின் முடநாற்றம் வீ சுகின்ற
 காடும், மணக்கவரும் கற்புரப் பெட்டகமே!
 வணைடாத சாதி இருட்டும் வளையுப்பதற்குத்
 துண்டா விளக்காய் துலங்கும் பெருமாட்டி!
 புண்ணிறச் சரம் விடும் பொய்மதத்தின் கட்டத்தகை
 கண்ணிற கனல் சிந்திக் கட்டழிக்க வந்தவளே!
 தயெ விகத்தை நம்பும் திருந்தாத பெண்குலத்தை
 உய்விக்க வந்த உவப்பே! பகுத்தறிவே!
 எல்லாம் கடவுள் செயல் என்று துடநெடுங்கும்
 பொல்லாங்கு தீர்த்துப் புதுமையெ வந்தவளே!
 வாயில் இட்டதுத் தொப்பை வளர்க்கும் சதிக் கிடங்கை
 கோயிலென்று காசுதரும் கொள்கை தவிர்ப்பவளே!
 சாணிக் குப் பொட்டிட்டுச் சாமிஎன்பார் செய்கைக்கு
 நாணி உறங்கு; நகதைத் துநீ கண்ணுறங்கு!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165pennulagam.htm#dt142>